

קארין צור

עולם ירוק לימוני

אוצרת: ורה פלפול

בתערוכתה **"עולם ירוק לימוני"** בגלריה פריסקופ מציגה **קארין צור** גוף עבודות המורכב משתי סדרות, המבטאות התחקות אחר הטבע והתרחקות ממנו לסירוגין. תהליך העבודה החל בהתבוננות מדוקדקת בעולם הצומח בנסיון לדמות חלקיקים אלמנטריים של צמח בטבע: "רציתי להבין כיצד הם חוברים זה לזה, לא בתמונה המקובלת של גזע, עלים ופרחים, אלא בתפישה של עולם שבו חלקיקים מכפילים את עצמם, מופיעים תמיד בשלם, גדלים ומשתנים. ככל שאנחנו מתבוננים יותר מקרוב אנחנו רואים עוד ועוד פרטים אבל הצורה הכללית איננה משתנה. הטבע ותצורותיו הוא אינסופי, לא אקראי, חוזר על עצמו בדיוקנות, ברמות שונות של קנה מידה".

צור משתמשת בחומר (חימר) ביצירתה. תהליך העבודה החל ביצירת מודוסים בעלי מבנה בסיסי דומה המעוטר בסדר קפדני בפרטים ואלמנטים פיסוליים. בתפישה המרחבית שלה את הטבע בנתה צור עבודות אשר **"צומחות מהקרקע"** כלפי מעלה. לעבודות אלו סטרוקטורה ארכיטקטונית המזכירה עמוד או צמח קקטוס גבוה. במבט ראשון, כל עמוד נראה כצמח שלם. ממבט מקרוב הצמח מורכב ממקטעים, כל מקטע הוא שלם בפני עצמו המכיל צורות החוזרות ונשנות ומשתנות, לעיתים באותו מקטע, לעיתים ממקטע למקטע. כל צמח שקארין צור בונה מקרמיקה/חימר, מורכב מאיברים שחרף דמיונם זה לזה, לעולם אינם חוזרים על עצמם במדויק. הצבעים בהם צור משתמשת ליצירת האובייקטים שלה, מהווים כר מחקר בחקר הגלזורה הצבעונית המניב מדי כמה שנים, סדרות מורכבות, המאופיינות בצבעוניות מוחצנת וחזקה. בתערוכה הנוכחית, החליטה להסיר חלק ניכר מאינפורמציה הצבע לטובת פלטת צבע עיקרית, מונוכרומטית, של שחור, לבן, ירוק לימוני וכחול אלקטרי.

דומה כי תהליך היצירה כולו מנסח יחס בין הסופי לאין-סופי: מצד אחד, היצירה החזרתית של מאות חלקיקים מיטלטלת בין הממד הסופי שלהם, שכן פעולה של בנייה וחלוקה מסתיימת בעבודה גמורה. מצד שני, החזרה מייצרת ווריאציות ושונות של עוד מאותו הדבר כאמצעי להשגת המטרה, להתפשטות ולהתרחבות.

סדרת העבודות **"הצומחת כלפי מטה"** בנויה משילוב של גופי חומר לצד חלקים מטקסטיל. האובייקטים נידמים לצמחיית פרחים אקזוטיים בעלי לשונות ארוכים, קנוקנות משתלשלות ומתפתלות מן התקרה מטה. החיבור בין החומר הקשה לרך יוצר מיחבר אמורפי המזכיר גם דימויים וגטטיביים, ספק אלמוגיים, ספק צמחים טרופיים.

עולם ירוק לימוני הינו ביטוי לעולם שחרף מלאכותיותו מסמן את האכזריות הטמונה בטבע. דימוי לצמחים טפיליים, הגדלים ומשתלטים על צמח אחר וניזונים ממנו.

לצד הדימוי הרחוק, יער טרופי ושונות אלמוגים, בולט דימוי הקקטוס, המעגן את עבודותיה של צור בהקשר המקומי שבו היא פועלת. יצירתה של צור פותחת אפשרות לדיון על ההקשר המקומי-תרבותי בו היא יוצרת ועליו היא מגיבה והן על פעולת ההוצאה האלימה מן ההקשר הזה. אנו ניצבים מול אובייקטים דמויי קקטוס, דימוי ארצישראלי, או ליתר דיוק, דימוי שנוכס ככזה. הקקטוסים אינם מופיעים בצבעיהם הטבעיים, אלא בצבעים מונוכרומטיים. במעין None color, המדגישים את פעולת המחיקה של ההקשר הטבעי ומעתיק אותו אל תחום היצירה.

יצירת הטבע הדומם של צור, מעמידה מראה אל מול הטבע תוך כדי משחק מרגש מולו של התחקות, התרחקות, התקרבות, העתקה והשתנות. יצירה ססגונית ונוקבת של טבע בפני עצמו.